

Hej!

Jag heter Bibbi Österlund är 57 år och har alltid tyckt om att resa samt varit nyfiken på olika kulturer. Att resa som volontär var något som jag hade funderat över i flera år. Jag hade undersökt olika alternativ men inte hittat något som kändes riktigt bra. Så plötsligt en dag i höstas så blev det av. Från att jag bestämde mig till att jag reste gick det knappt tre veckor, så jag hann precis få alla vaccinationer på plats.

Planen var att jag skulle vara borta i nästan fem veckor så tankarna var förstås många till en början. Hur skulle det fungera med allt? Mat, elektricitet, toalettbesök, hygien mm. och framför allt att vara hemifrån så länge. Väl framme i Malawi, Mpasa föll bitarna på plats och jag upptäckte ganska snart att många av de saker jag varit fundersam över innan jag reste fungerade väldigt bra. Dagarna i Malawi var fyllda av roliga aktiviteter så tiden gick fort.

Jag deltog i fyra olika projekt: Stick- och virkgrupper, barngrupper och brunnsträdgårdar.

Stickgruppen bestod av en grupp kvinnor som fick lära sig att sticka raggsockor samt mössor med olika tekniker. De var fantastiskt duktiga och lärde sig snabbt och efteråt var de så stolta över vad de hade lärt sig. Sockor och mössor såldes sedan på julmarknader i Sverige. Förtjänsten ska användas till stickningsmaskiner för att möjliggöra försäljning på den lokala marknaden. Försäljning sker kontinuerligt under året, det vill säga inte bara vid jultider.

Virkgrupperna utgjordes av mestadels flickor men även en pojke. Dessa var mellan 10 till 16 år. De flesta valde att virka små skolväskor där de kunde förvara ett litet häfte samt en penna. Detta lilla häfte är för övrigt den enda "bok" de har, läroböcker finns inte.

Det som var fantastiskt i dessa grupper var samtalen som pågick under arbetet. Som tur var hade jag hjälp av några kvinnor som översatte språket åt mig. I båda grupperna var nyfikenheten stor om hur vi har det i Sverige. Familjeplanering eller vad vi odlar för grödor intresserade kvinnorna medan ungdomarna i virkgrupperna pratade om framtiden, skola och yrkesval. Lärare och sjuksköterska var något som många drömde om att bli.

Med barnen lekte jag organiserade lekar där varje leks syfte var att varje barn skulle få vara i centrum för en stund. Vi lekte lekar som "Hunden och benet", "Önskeringen". En annan lek gick ut på att kasta en boll och säga sitt namn. Det var rörande att se glädjen i barnens ögon då de fick säga sitt namn och bli uppmärksammade.

Många av barnen tittade på mig med stora ögon, de hade aldrig sett någon med ljust långt hår och ljus hy tidigare. Några av de små barnen tittade till och med skrällslaget på mig. Vid ett tillfälle frågade jag min översättare Legasi, vad hon just sagt till barnen. Då svarade hon med en glimt i ögat, "Jag sa att du var precis som vi fast att du bara ser annorlunda ut".

Det fjärde projektet bestod av att anlägga brunnsträdgårdar i anslutning till de borrade brunnar som Afrogarden har borrar i de tre byarna. När vatten pumpas upp ur brunnen blir det alltid lite spillvatten över som samlas i en vattenfylld grop i anslutning till pumpen. Detta vatten blir då tyvärr grogrund för bland annat Malariamyggan. Det är dessutom bra att ta tillvara detta vatten. Idén fanns redan om att anlägga så kallade brunnsträdgårdar i anslutning till brunnarna och på så sätt ta tillvara spillvattnet på ett bättre sätt.

Vi fyllde igen hålet och ledde ut vattnet i små kanaler som mynnade ut i en inhägnad trädgård. I denna lilla trädgård som blev självbevattnande planterades sedan olika sorters fruktträd och grönsaker.

I en av byarna kunde inte hövdingen först förstå hur det hela skulle bli. Jag kunde då visa honom bilder från min mobil och han förstod med ens vad tanken var. Det var en rolig stund när modern teknik kunde vara till hjälp.

Hela projektet avslutades med en fantastisk dag då alla hövdingar i Afrogardens 19 byar samt brunnskommittéerna i de tre byarna och Afrogardenteamet fick se och inspireras av varandras brunnsträdgårdar. Varje kommitté fick presentera sin trädgård och berätta hur de hade tänkt och vad de hade planterat. Kommittéerna från de tre olika byarna blandades och de fick samtala om hur trädgårdarna skulle skötas framöver. För att det hela skulle fungera åkte vi alla runt på ett lastbilsflak och trots den guppiga färden sjöng alla av glädje. Det blev en fantastiskt rolig dag som avslutades med lunch hos en av hövdingarna.

Jag hade en fantastisk tid i Malawi. Framför allt har jag Christina att tacka för att min tid i Mpasa blev så bra. Hon fanns alltid i närheten om det var något som jag funderade över eller behövde. Jag blev också så väl omhändertagen av familjen Chipembere där jag bodde, trots enkla förhållanden serverades god mat och vänligt bemötande varje dag.

Jag blir så varm i hjärtat när jag tänker på alla glada vänliga människor som jag mött under den här tiden. Trots all fattigdom sparar de inte på vänligheten. Barnen kommer jag särskilt att minnas. De som så ofta stod läng vägkanten och ropade "hello Bibbi" när jag kom cyklande.

Som ni säkert förstår har det här varit en fantastisk upplevelse för mig och jag kan varmt rekommendera någon att åka dit.

Bibbi Österlund